

Wim Rijnsburger, pianist en dirigent (1949)

Mijn muzikale belangstelling is ontstaan in de kerk. Als kind was ik diep onder de indruk van het [pijporgeel](#) met drie manualen en volledig pedaal, dat kon bulderen of fluisteren, juichen of treuren, al naar gelang de fantasie en emotie van de bespeler. De organist in onze kerk in Heemstede was Paul Christiaan van de Westering (bekend als componist van “Dikkertje Dap”). Hij kon geweldig improviseren in een stijl die ik later terug vond bij Cesar Franck.

Paul Christiaan van de Westering achter de speeltafel in de kerk op het Wilhelminaplein in Heemstede

Bij binnenkomst in de kerk genoot ik van de super zachte akkoorden, welke heel langzaam van kleur veranderden, scherp dissoneerden en dan volkomen onverwacht oplossen in een geheel andere toonaard. En wat ik toen als klein jochie waarnam, daar ben ik nu nog steeds mee bezig! Inmiddels bezit ik flink wat muziektheoretisch inzicht, maar met deze kennis, is mijn verwondering over de geweldige emotionele invloed die muziek op mensen heeft, alleen nog maar toegenomen.

Op 8 jarige leeftijd begon ik met pianoles. Mijn voorkeur ging al gauw uit naar de romantiek en vooral impressionisme (Debussy) kon en kan me geweldig boeien. Later kreeg ik les van Teke Bijlsma en het liefst zou ik kerk-musicus willen worden, maar ja... dat was niet bepaald hip in de zestigerjaren.

Act cetera in de begintijd

Op de middelbare school maakte ik mezelf de nodige akkoordenkennis eigen en werd in 1965 gevraagd om te komen spelen in de Haarlemse band Act Cetera. Op het repertoire stond oorspronkelijk veel Beatles en Beach Boys, later kwamen er underground invloeden en ik was verzot op het big-band geluid van Alan Price (Animals) en op de soul-funk van Booker T & the MG's.

De meesterwerken van Procol Harum namen een prominente plaats in op het repertoire en daarom bouwde ik samen met gitarist Herman van der Leek in de nachtelijke uurtjes een imitatie Hammond Orgel, waarbij de sound van de Leslie box werd gesimuleerd door een gammele band-echo met onregelmatige bandsnelheid.

Nadat in 1970 deze band werd ontbonden, trad ik (naast mijn werk als electronicus) op als pianist-begeleider. Inmiddels was ik getrouwd met [Diny Rijsburger](#) en verhuisd naar onze woonboot in

Valkenburg ZH. Ik werkte mee aan projecten van Stichting Plot in Leiden: een kindermusical (De Taaipop), moderne dans voorstellingen (Staven). Zo raakte ik bevriend met [Joost Walter](#), die muziek componeerde voor allerlei muziektheater en toneelstukken en schreef ik ook zelf enkele Jazzrock stukken, die we uitvoerden met de Leidse band The Wirzzles.

The Wirzzles in 1981

In de 80-er en 90-er jaren werkte ik als free-lance electronicus voor Stichting [STEIM](#) in Amsterdam, die avant-gardistische kunst projecten stimuleert en realiseert. Ik ontwikkelde software voor de "Handjes" van [Michel Waisvisz](#), waarmee hij live op het podium een hele batterij DX7 keyboards en modules bespeelde.

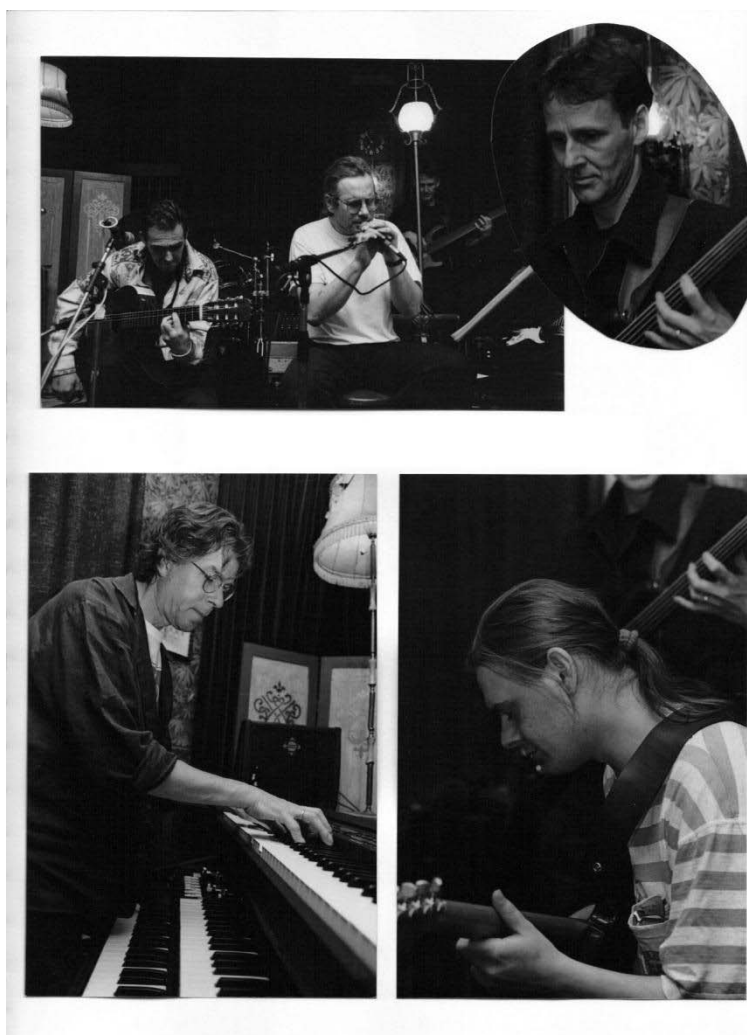
Michel Waisvisz (1949-2008)

Inmiddels verhuisd naar de Kop van Noord Holland, speelde ik in de Jazzrock band Crystal Feature, allemaal eigen werk, maar onverkoopbaar, helaas.

Met Crystal Feature in 1991

In de zomer 1990 deed ik mijn diverse elektronische keyboards de deur uit en kocht 'The Real Thing': een echte oude Hammond M3 en Leslie. Jaren was ik bezig met restaureren en modificeren, net zo lang tot ik het geluid had van mijn helden: Jimmy Smith, Jon Lord, Greg Alan, Georgie Fame en Steve Winwood.

Bates Motel in 1997 in het Oude Slot in Schagen

Sindsdien trad ik regelmatig op met verschillende bands: White Beans, Bates Motel en ik was de vaste begeleider van mijn vriend/zanger [Dirk van der Pijl](#) in allerlei projecten, zoals het Frank Zappa tribute met een 14-mansformatie met blazers en zangeressen.

White Beans

Helaas is Dirk in 2007 volkomen plotseling overleden. Dit was een enorme schok en is nog steeds een pijnlijk gemis.

In 2002 pakte ik de klassieke pianostudie weer serieus op en nam les bij [Ernst Binnekamp](#). Ernst heeft me weten te overtuigen dat Das Wohl Temperierte Klavier van Bach en de Sonates van Beethoven respectievelijk het Oude en het Nieuwe Testament voor de piano muziek zijn en sindsdien is er geen dag zonder Bach.

Het verlies van Dirk bracht me er toe om de droom uit mijn kindertijd waar te maken en als nog een professionele muziekstudie te gaan volgen. In 2008 slaagde ik voor de muziektheoretische vakken aan de [Schumann Academie](#) en ging ik koördirectie studeren aan de [Hogeschool-IDE](#) in Gorinchem.

Ik ben de vaste dirigent van de [Cantorij van de PKN in Castricum](#) en begeleid als pianist andere koren, zangers en instrumentalisten.

Ensemble met Sabine Kirsten, Steffen Snip en Gerald Kroon